

LAUDATIO
AAN HET SLOT VAN HET
SYMBIOSIUM 14
VRIJDAG 6 NOVEMBER 2009-11-03
DOOR
PETER SCHMID

Ik heb u allen met een viervoudige dank begroet, en met dank moet en mag ik nu ook eindigen.

Dank voor de verrassende en zo warme toespraak van Theo van Pinxteren.

En verder:

Dank voor de vele verschillende boeiende bijdragen – het caleidoscoop van soms avontuurlijke (onder)-zoektochten. Enerzijds thematisch onvergelijkbaar uiteenlopend – dus uiterst rijk. Anderzijds met diverse overeenkomsten : niet alleen in de structurele opzet van een wetenschappelijke – zeg maar – proefopstelling, maar ook inhoudelijk rond het streven naar een hogere kwaliteit in en voor het vak en uiteindelijk voor het leven – althans het leven specifiek binnen onze gebouwde omgeving. Ik zelf noemde dit op de TU/e ooit – Af-Bouw-Techniek Milieu-Integratie, kort AM, om onderzoek en onderwijs richting en karakter te geven.

Dank voor de interessante discussies of gedachte-uitwisselingen, stimulerende vragen en commentaren die naar nieuwe antwoorden vragen of deze uitdagen.

Hier mogelijk wat aanvullingen n.a.v. de presentaties
doctores,

het was een groot genoeg de rei van creatieve en slimme denk- en doorzettingskrachten te mogen beleven. ...

Ik stelde erg op prijs dat ook een aantal doctores verschenen, bij wie ik slechts deel van de promotiecommissie uit maakte.

promovendi

uiteraard – we hopen samen op een relatief spoedige en succesvolle afsluiting geadviseerde, potentiële promovendi, even ter zijde : in verloop der tijd was ik al met meer dan een dozijn van potentiële kandidaten aan het werk, die het helaas toch af lieten weten, hoe dan ook, mijn beste wensen zijn met diegene waarmee ik nu nog vaker en met veel belangstelling van gedachte kan wisselen m.b.t. hun onderzoek.

Een samenvatting van dit alles zou hier en nu niet op zijn plaats zijn, want we zijn al getuigen geworden van een hele keten van samenvattingen. We mochten hier echter – met andere woorden – hoogst compact kennis nemen van een stuk onderzoek, als ik dat zo mag noemen, want der stukken zijn er vele, dat zich over decennia heeft uitgestrekt en dat zich nog steeds ontwikkelt. De onderzoeksprojecten hebben een ruim aantal van relevante facetten om- en ontsluit. Het is de compactheid te danken, dat we tot een enigszins integrale overzicht konden komen, met het voordeel van veelal nuttige, soms diepe informatie, maar sterker nog – ten behoeve van de stroom van kennis en inzicht aangaande een Duurzame Architectuur in de wijde betekenis.

Proceedings van ons Symbiosium – mijn droom gaat dus in vervulling – zijn in voorbereiding. Een concept, waarin nog een paar, uiteraard dringend verwachte bijdragen ontbreken, ligt er ter inzage.

Ik hoop dat we een vervolg van dit 14de geslaagde Symbiosium zullen krijgen en dan wel internationaal samen met de buitenlandse doctores tussen China en Zwitserland, namelijk in Hongarije nabij de stad Pecs, die in 2010 Culturele Hoofdstad van Europa zal zijn.

Voordat ik afsluit, hier mijn dank aan :

De doctores en promovendi :

Als uitdrukking van waardering ligt hier voor ieder jongere en oudere doctor alsmede voor ieder promovendus – als souvenir of als bouwsteentje voor de carrière – een Bewijs van deelname klaar.

Vergeet niet - als kleine tegenprestatie - de ingevulde enquête achter te laten.

In dit kader wil ik niet vergeten mijn collegiale dank voor de samenwerking aan alle medepromotoren en promotiecommissieleden, waarvan hier slechts enkelen aanwezig zijn, uit te spreken.

Verder gaat mijn dank naar :

de VIBA-EXPO, (*bloem aan Dea en fles aan Jan*)

de dagvoorzitter, (*envelop en fles aan Frans*)

en Gabriella, mijn vrouw : zonder haar had ik het Symbiosium niet op de rails kunnen zetten. (*bloem aan Gabriella*)

Bij deze gelegenheid: voor zo ver nog niet het geval zou een lidmaatschap bij de VIBA te overwegen te zijn. De tijdschrift Gezond Bouwen & Wonen is daarbij inbegrepen.

Bovendien wil ik herinneren dat een toetreding tot de TU/e Alumnivereniging prettig zou kunnen zijn.

Kortom – ik sluit dit 14de Symbiosium – met grote dank voor wat was en goede hoop voor de toekomst.